



MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część „A“

Nr A - 30

T R E Ś C :

Poz. 446. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Poz. 447. Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Zakłady Graficzne — „Drukarnia Polska” — Ludomir Mazurkiewicz i S-ka, Sp. z o. o. Łódź, Kilińskiego 93.

Poz. 448. Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Spółdzielnia „Technos”, Spółdzielnia Drukarska Użytkowników i Pracowników z odp. udz. w Warszawie, ul. Piotra Skargi Nr. 67 b.

Poz. 449. Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego w sprawie objęcia w zarząd państwowy 13 przedsiębiorstw przemysłu poligraficznego i drukarni.

Poz. 450. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 lutego 1947 r. (Monitor Polski nr. 75 z dnia 23 maja 1947 r.) o utworzeniu Technicznej Obsługi Rolnictwa — Przedsiębiorstwo Państwowe.

Poz. 451. Zarządzenie Ministra Komunikacji o uchyleniu przymusowego zarządu państwowego nad koleją Jelenia Góra — Cieplice z odgałęzieniami Chojnasty i Popławy (Hirschberger Talbahn A. G.).

446.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 kwietnia 1949 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Na podstawie p. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r., oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr. 51 z dnia 1 czerwca 1948 r., poz. 292 i 293) oraz zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 74) zarządzam, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowanie kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą”, jej organa — „organami kontroli”, zaś osoby powołane do jej wykonywania — „inspektorami kontroli”.

Określenia te winny być używane we wszystkich przepisach, zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach i t. p. Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w odróżnieniu od czynności inspekcji, wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcję właściwych fachowych komórek organizacyjnych, zgodnie z punktem 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV. 1948 r., sprawowane są niezależnie od kontroli, zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Organa kontroli wewnętrznej, z wyjątkiem organu na szczeblu Ministerstwa, nie mogą kontrolować jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi — a przeprowadzone przez nie na zarządzenie kierownika władzy administracyjnej w jednostce organizacyjnej tego samego szczebla

doraźne i częściowe dochodzenia nie mają mocy prawnej aktu kontroli.

II. Organizacja kontroli.

§ 5. Tworzy się następujące organa kontroli:

- w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej — Biuro Kontroli podległe bezpośrednio Ministrowi,
- w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych — Wydział Kontroli — podległy bezpośrednio Naczelnemu Dyrektorowi Z. U. S.,
- w Urzędach Zatrudnienia, w miarę potrzeby — Inspektorat podległy bezpośrednio Naczelnikowi Urzędu Zatrudnienia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej po uzyskaniu opinii Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów oraz po uzgodnieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, ustala etaty osobowe, poszczególnych organów kontroli wewnętrznej (resortowej).

§ 6. Całością kontroli w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej w zakresie organizacji, wykształcenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości kieruje dyrektor Biura Kontroli w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej, odpowiedzialny przed Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 7. Do szczególnych obowiązków i uprawnień dyrektora Biura Kontroli Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z tytułu kierownictwa kontroli, należą:

- wnioskowanie i opiniowanie w sprawach organizacji kontroli oraz w sprawach obsady personalnej na stanowiskach kontrolerskich (§ 42),
- współpraca i bezpośrednie uzgadnianie w sprawach kontroli, a szczególnie w sprawie planu i sprawozdawczości kontroli z Najwyższą Izbą Kontroli,
- wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych i t. p. w przedmiocie planowania kontroli (§ 23), w szczególności celem uniknięcia rozbieżności kontrolowania przez organa różnych stopni kontroli co do czasu i przedmiotu kontroli oraz wytycznych, podręczników fachowych, wzorów i t. p. w sprawie wykonywania kontroli, metodyki kontroli i sprawozdawczości, z uwzględnieniem przepisów specjalnej instrukcji, wydanej przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli (p. 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV. 1948 r.),
- sprawowanie ogólnego fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontrolne wszystkich stopni,
- prawo żądania od wszystkich organów kontroli podległych Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej wykonania określonych czynności kontrolnych,
- programowe szkolenie inspektorów kontroli, prowadzenie odpraw, instruktaży, egzaminów.

§ 8. Biuro Kontroli Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej prowadzi centralną ewidencję planów kontroli (§§ 23—25) oraz kontroli wykonanych na podstawie otrzymanych sprawozdań okresowych (§ 34).

§ 9. Władze administracji zespolonej na szczeblu I i II instancji nie posiadają odrębnych organów kontroli. Kontrolę tę wykonywa wydział (referat) kontroli przy wojewodzie (staroście).

III. Zakres działania organów kontroli.

§ 10. Kontroli podlegają:

- wszystkie komórki Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz jednostki podległe lub nadzorowane (urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa),
- przedsiębiorstwa, zakłady, instytucje pozostające pod zarządem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej lub jego jednostek organizacyjnych, względnie prowadzone przy udziale finansowym Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej,
- wszelkie inne przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje osób fizycznych lub prawnych, bez względu na ich formę prawną i organizacyjną, wykonujące zadania zlecone na rzecz Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej względnie na rzecz jednostek mu podległych lub przezeń nadzorowanych — w granicach tych zleceń,
- urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych, otrzymujące subwencje lub dotacje z budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w zakresie użycia tych subwencji lub dotacyj.

§ 11. Minister Pracy i Opieki Społecznej może zlecić organom kontroli wykonywanie kontroli innych zakładów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw, nie wymienionych w § 10, z tytułu nadanych mu szczególnych uprawnień lub poruczonych mu szczególnych zadań państwowych w zakresie ustawowego działania resortu.

§ 12. Poszczególne organa kontroli (§ 5) są właściwe do wykonywania kontroli:

- a) Biuro Kontroli Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej wszystkich jednostek organizacyjnych: urzędów, przedsiębiorstw, instytucji, zakładów, wymienionych w § 10, przy czym jednak do wszczęcia kontroli w komórkach organizacyjnych Ministerstwa wymagane jest osobne zlecenie Ministra. W zasadzie jednak Biuro Kontroli jest powołane do planowej i systematycznej kontroli oraz do doraźnego badania i sprawdzania wykonawstwa z zakresu organizacji, administracji, gospodarki i rzeczowej działalności resortowej jednostek (urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw) typu centralnego i na szczeblu bezpośrednio niższym. Kontrolę pozostałych jednostek przeprowadza w zasadzie wrywkowo lub w razie konieczności.
- b) Wydział Kontroli Z. U. S. — kontroli planowej i systematycznej oraz do doraźnego badania i sprawdzania wykonawstwa z zakresu organizacji, administracji, gospodarki i rzeczowej działalności ubezpieczalni społecznych, szpitali, sanatoriów, prewentiów i zakładów podległych Z. U. S.
- c) Inspektoraty w urzędach zatrudnienia — kontroli planowej i systematycznej oraz do doraźnego badania i sprawdzania wykonawstwa z zakresu organizacji administracji, gospodarki i rzeczowej działalności podległych oddziałów urzędów zatrudnienia, instytucji zastępczych oraz w ramach kompetencji i uprawnień urzędów zatrudnienia, jednostek (instytucji, zakładów, urzędów i przedsiębiorstw) subwencjonowanych.

Każdy organ kontroli powołany jest do instruowania, normowania, koordynowania, nadzorowania oraz kontrolowania działalności niższych organów kontroli wewnętrznej w podległych lub nadzorowanych przez Ministerstwo jednostkach.

§ 13. Organa kontroli są powołane do kontroli organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek podlegających kontroli (§§ 10—12) z punktu widzenia planowości, legalności, rzetelności, gospodarności i celowości.

§ 14. Dla wykonywania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrolę:

- a) wstępną (czynności zamierzonych),
- b) faktyczną (czynności dokonywanych),
- c) następną (czynności dokonanych).

§ 15. Szczegółowy zakres i sposób wykonywania kontroli wstępnej, faktycznej i następnej ustali instrukcja Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydana zgodnie z punktem 8 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w odniesieniu do spraw finansowych. Instrukcja ta winna być przesłana do wiadomości Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów.

§ 16. Organa kontroli nie mogą wydawać żadnych zarządzeń ani orzeczeń z wyjątkiem spraw:

- a) nagłych, podlegających kontroli a niecierpiących zwłoki, jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodzie Skarbu Państwa lub interesu publicznego — zawiadamiając o tym niezwłocznie władze kontrolowanej jednostki, której te zarządzenia dotyczyły,
- b) dotyczących wykonywania kontroli w wydziałach i referatach (inspektoratach) kontroli. Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń winny być nadsyłane do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli.

§ 17. Wszystkie sprawy podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz, powołanych do ścigania przestępstw, organa kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie zwierzchnika administracyjnego kontrolowanej jednostki, oraz właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 18. Organa i inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego i wierne jego odtworzenie.

§ 19. Inspektorzy kontroli legitymują się, niezależnie od legitymacji służbowych, osobnymi delegacjami — podpisanymi przez kierownika (zastępcę) odośnego organu kontroli.

§ 20. Jednostki podlegające kontroli i wymienione w § 8 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są udzielać organom kontroli, w zakresie ich właściwości oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wglądu do ksiąg, akt, dokumentów i t. d. oraz wszelkiej pomocy i ułatwień służbowych.

§ 21. Na żądanie organów kontroli władze i organa Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej są obowiązane delegować swych pracowników posiadających specjalne wykształcenie lub wiadomości, do pomocy w czynnościach kontrolnych lub w charakterze rzeczoznawców.

§ 22. Wszystkie departamenty i biura Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz urzędy i instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa typu centralnego obowiązane są dostarczać Biuru Kontroli Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w ustalonej liczbie egzemplarzy odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników i t. p., dotyczących organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek resortu, oraz udzielać informacji w zakresie uprawnieniami kontroli przewidzianym.

Powyższe odnosi się analogicznie do resortowych władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw niższych szczebli w stosunku do organów kontroli ich stopnia (§ 5).

V. Planowanie kontroli.

§ 23. Kontrola na wszystkich stopniach jest wykonywana planowo, na podstawie okresowych (rocznych i kwartalnych) planów kontroli.

§ 24. Minister Pracy i Opieki Społecznej zatwierdza ogólne założenia do okresowego planowania kontroli w całym resorcie opracowane przez Biuro Kontroli na podstawie założeń programowych Rządu, oceny stanu administracji i gospodarki resortu oraz zgłoszonych wniosków.

Kierownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa (departamentów, biur, samodzielnych wydziałów) oraz instytucji i przedsiębiorstw typu centralnego zgłaszają kierownikowi organu kontroli swoje wnioski i uwagi do okresowych planów kontroli.

§ 25. Na podstawie ogólnych założeń do okresowego planowania kontroli organa kontroli wszystkich stopni sporządzają szczegółowe plany kontroli i przedstawiają je do zatwierdzenia kierownikowi jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi.

Niezależnie od tego każdy organ kontroli (oprócz organu na stopniu Ministerstwa) przedstawia swój plan kontroli kierownikowi organu kontroli wyższego stopnia, który jest uprawniony wnosić do planu poprawki wynikające z potrzeby wzajemnego uzgadniania kontroli różnych stopni jak również niezbędne uzupełnienia do planu. Poprawki te i uzupełnienia są dla organu kontroli niższego stopnia wiążące.

§ 26. Organ kontroli wyższego stopnia jest uprawniony do sprawdzania wykonania planów kontroli organu kontroli stopnia niższego.

§ 27. Niezależnie od kontroli planowych mogą być w uzasadnionych wypadkach przeprowadzane kontrole doraźne, a to na zlecenie kierownika jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi organ kontroli, lub organu kontroli wyższego stopnia, bądź z własnej inicjatywy organu kontroli.

VI. Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne.

§ 28. O wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły z kontroli i sprawozdania pokontrolne. Jeden egzemplarz protokołu winien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej. Protokoły z kontroli, dwustronnie podpisane, stanowią stwierdzenie faktów ujawnionych w toku kontroli. Do protokołu władza kontrolowana ma prawo wpisać zastrzeżenia. W razie braku zastrzeżeń winna być o tym poczyniona wzmianka w protokole.

§ 29. Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego protokołem stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności, mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

§ 30. Organa kontroli kierują wnioskami do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej, bądź do kierownika jednostki kontrolowanej a na podstawie tych wniosków władze przełożone lub kierownik wydają zarządzenia, za które ponoszą pełną odpowiedzialność. Organa kontrolne mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków kierowanych do władzy naczelnej.

§ 31. Organa kontroli mogą występować z wnioskami pokontrolnymi jedynie do władz równego lub niższego szczebla. W razie potrzeby bezpośredniego wystąpienia do władz przełożonych jednostki, w skład której wchodzi wnioskujący organ kontroli, wystąpienia na wniosek tego organu dokonywa organ kontroli wyższego stopnia. W razie nieuwzględnienia wniosków organu kontroli przez władzę równego lub niższego szczebla, rozstrzyga wspólny przełożony.

§ 32. W razie rozbieżności zdań między kierownikiem organu kontroli a jego zwierzchnikiem (władzą administracyjną) w związku z wydaniem lub wykonaniem zarządzeń pokontrolnych, kierownikowi organu kontroli służy odwołanie do kierownika wyższego stopnia kontroli. Kierownik organu kontroli wyższego stopnia decyduje wówczas o przedstawieniu sprawy do rozstrzygnięcia swemu zwierzchnikowi, jako

przełożonemu władzy administracyjnej jednostki kontrolowanej.

Jeżeli zwierzchnia administracyjna władza organów kontroli wyda zarządzenie wynikające z wniosków kontroli lub w sprawie sprawowania kontroli, mimo sprzeciwu kierownika tego organu kontroli zarządzenie to winno być wykonane, ale kierownik organu kontroli obowiązany jest niezwłocznie donieść o tym kierownikowi wyższego stopnia kontroli.

§ 33. Odpisy swych ważniejszych wystąpień oraz sprawozdania okresowe z własnej działalności organa kontroli kierują do organów kontroli wyższego stopnia. Wyniki kontroli związane z wykonywaniem budżetu organa kontroli przesyłają do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Skarbu za pośrednictwem Biura Kontroli, któremu przesyłają bezpośrednio sprawozdania.

§ 34. Na podstawie wyników kontroli własnego organu kontroli oraz sprawozdań z działalności niższych organów kontroli, dyrektor Biura Kontroli Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej przedstawia Ministrowi roczne i kwartalne sprawozdania z działalności i wyników kontroli w całościście administracji resortu.

VII. Współdziałanie kontroli wewnętrznej z innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Pracy i Opieki Społ.

§ 35. Między organami kontroli wewnętrznej a innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (w szczególności komórkami załatwiającymi sprawy organizacyjne i budżetowe) powinien istnieć stały wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu oraz systematycznej wymianie informacji, wniosków, osiągnięć i zamierzeń.

§ 36. Organa kontroli wewnętrznej biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach kierowników jak i pracowników jednostek organizacyjnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 37. W miarę potrzeby przedstawiciele jednostek organizacyjnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej biorą udział w zjazdach i konferencjach organizowanych przez kontrolę wewnętrzną. Zadaniem tych konferencji winno być:

- skoordynowanie działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi,
- ustalenie wniosków i wytycznych do zarządzeń potrzebnych dla usunięcia braków i niedociągnięć w poszczególnych jednostkach organizacyjnych,
- omówienie wykonania planów działalności kontrolnych i inspekcyjnych za okres ubiegły.

Protokoły ze zjazdów i konferencji wymienionych w § 36 winny być przedkładane Biuru Kontroli Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

VIII. Współpraca z kontrolą państwową, skarbową i bankową oraz władzami powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 38. Organa kontroli współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli przez:

- nadsyłanie przez organa kontroli podległe Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli okresowych planów pracy, okresowych sprawozdań z czynności oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa — a także na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatur miejscowych — wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych,
- powiadomienie przez wszystkie organa kontroli w miarę możliwości Delegatur miejscowych Najwyższej Izby Kontroli o rozpoczęciu kontroli w terenie,
- udział we wspólnych kontrolach.

Organa Najwyższej Izby Kontroli mogą ponadto zgłaszać właściwym organom kontroli wewnętrznej wnioski o przeprowadzenie kontroli nieprzewidzianych w okresowych planach pracy.

§ 39. Biuro Kontroli porozumiewa się z Ministerstwem Skarbu oraz właściwymi państwowymi bankami — w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzoną przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

Do wyników kontroli związanych z wykonaniem budżetu stosuje się odpowiednio § 33.

§ 40. 1. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych bez specjalnego upoważnienia Biura Kontroli.

2. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: Władze Sądowe, Delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego) dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Biura Kontroli wszelkich materiałów, dotyczących przestępstw w tych wypadkach, kiedy wymienione władze prowadzą dochodzenie w sprawach wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

IX. Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 41. Kontrola wewnętrzna współpracuje z Radami Narodowymi przez udział przedstawicieli Rady Narodowej w kontroli, przeprowadzanej na jej wnioski a także w kontroli, przeprowadzanej z inicjatywy kontroli wewnętrznej, jeżeli Rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny.

Dla umożliwienia Radzie Narodowej powzięcia decyzji co do udziału w komisyjnej kontroli — inspektorzy kontroli wewnętrznej obowiązani są zawiadamiać właściwą Radę o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej.

Organa kontroli wewnętrznej doręczają Radzie Narodowej odpisy protokołów z kontroli, przeprowadzanych na obszarze właściwości terytorialnej Rady Narodowej.

Nie dotyczy to protokołów z kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzonych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej bez udziału przedstawicieli Rady Narodowej.

Poza tym organa kontroli wewnętrznej powiadamiają Prezydium Rad Narodowych o usunięciu uchybień stwierdzonych w wyniku kontroli przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

X. Powoływanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 42. Dyrektora Biura Kontroli oraz jego zastępcę powołuje i odwołuje Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Wszystkich naczelników wydziałów, kierowników referatów, kierowników inspektoratów kontroli, inspektorów kontroli i im równorzędnych powołuje, odwołuje i przenosi Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek dyrektora Biura Kontroli, uzgodniony z dyrektorem Departamentu Kadr.

§ 43. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji jakie sprawują we wszystkich organach kontroli nie mogą równoległe z obowiązkami kontrolnymi i w ciągu dwóch lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontrolnym zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorem kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski za pośrednictwem Biura Kontroli Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 44. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów co do wyrażenia zgody na mianowanie i awansowanie pracowników zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 z 1949 r., poz. 72).

XI. Postanowienia końcowe.

§ 45. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Równocześnie traci moc obowiązującą, w częściach dotyczących kontroli wewnętrznej, wszystkie zarządzenia, instrukcje i okólniki Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz
PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

F. Jóźwiak - Witold

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ K. Rusinek

447.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 30 kwietnia 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Zakłady Graficzne — „Drukarnia Polska” — Ludomir Mazurkiewicz i S-ka, Sp. z o. o. Łódź, Kilińskiego 93.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dn. 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 25.V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 28.XII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 1.IX. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 30 kwietnia 1949 roku przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Zakłady Graficzne — „Drukarnia Polska” — Ludomir Mazurkiewicz i Ska, sp. z o. o. w Łodzi, ul. Kilińskiego 93.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Centralnemu Zarządowi Państwowych Zakładów Graficznych.

§ 3. Przymusowy zarząd sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński